

Fulltime voor jezelf werken

Jongleur Dafne Delamar. 'Over een tijdje is dit vak misschien wel te zwaar voor me.'

FOTO BART KOETSIER

Tandarts Christiaan de Virgiliis. 'Alleen maar gaatjes vullen wordt op den duur ook saai.'

FOTO BART KOETSIER

Een eigen bedrijf beginnen is zo gedaan, maar hoe verloopt het de ondernemers daarna? Starters van toen vertellen hun ervaringen. 'We hadden last van de wet van de remmende voorsprong.'

MARIANNE LAMERS en HANNE REUS

Twijfel en wanhoop leest jongleur Dafne Delamar (36) terug in het startersportret dat *Het Parool* drie jaar geleden van haar maakte. "Ik zat in de bijstand, had een kind van twee en moest van het DWI op elke beschikbare baan solliciteren. Dat ik alleenstaande moeder was en er een eigen idee wat betreft mijn werk op nahield, maakte geen indruk. Daarnaast vond ik het heel lastig om van mijn passie, jongleren, ook mijn beroep te maken, er een bedrijf omheen te bouwen en me zakelijk op te stellen." Delamar kan er nu om lachen: "Ik ben blij dat ik zo veel verder ben gekomen."

Delamar werd Lady Orange, zette een website op, volgde verschillende ondernemerscursussen en werkte in de laatste drie jaar vooral aan eigen producties. In 2009 werd ze op het Nederlands Kampioenschap Jongleren door jury en publiek tot Beste Act uitgeroepen.

Maar het kan altijd beter: Delamar zit nog steeds in de bijstand. "Ik wil mijn dochtertje van vijf graag zelf opvoeden en dat gaat niet als ik altijd weg ben voor optredens." Bovendien is het een lastige sector, het jongleren: "Het blijft kunst en dan blijf je dus ook afhankelijk van subsidies. Het gebeurt regelmatig dat ik maanden heb getraind en heb gewerkt aan een show waar dan uiteindelijk toch geen subsidie voor blijkt te zijn. Dat is balen, maar het is niet anders."

Over een paar jaar verwacht Delamar, hoe na het vak haar ook aan het hart ligt, iets anders te doen: "Over een tijdje is dit vak misschien wel te zwaar voor me. Dus ben ik al met andere dingen bezig. Misschien iets in de communicatie. Ik ben altijd al goed geweest in talen."

Wie het afgelopen jaar ook veel geleerd heeft van zijn ervaringen als ondernemer, is Bas de Haan. Deze zomer kregen we een kaartje in de bus: 'De boot gemist' stond erop. Maar de muzieknoten erbij en volledige songtekst verraden dat dit niet voor De Haan geldt.

'Groeten van Texel!' stond op de achterkant. "Dat zijn mijn 'visitekaartjes,'" zegt De Haan. "Ik stuur zo nu en dan ansichten met mijn song-

teksten erop naar contacten."

De Haan (44) begon een jaar geleden als muzikant voor zichzelf. Hij was zijn parttimebaan als levensmiddelenbezorger kwijtgeraakt en wilde voor het eerst alleen van zijn muziek leven. "Alleen werd ik daar niet productiever van."

Hij heeft het een jaar geprobeerd. "Ik deed te veel dingen die ik niet wilde. Nam alles aan om de zekerheid te hebben dat ik genoeg verdiende, maar ik had nooit het gevoel dat het genoeg was."

En dus begon hij onlangs weer met een parttimebaan, dit keer als huishoudelijk medewerker bij een kinderdagverblijf. "Heel leuk met die kinderen. En weet je wat grappig is? Nu ga ik als een speer. Ik heb genoeg optredens en ik heb er opeens drie gitaarleerlingen bij. Tja, singer/songwriters zijn populair tegenwoordig."

De Haan wil maar zeggen dat fulltime voor jezelf werken niet altijd de beste formule is. "Voor mij is half-om-half het beste. Vanochtend belde nog iemand of ik mee wilde spelen op een bedrijfsfeest. 'Nee,' zei ik. Heerlijk voelde dat."

Bij tandartsenpraktijk Weteringschans werkt die half-om-half formule ook goed. Het patiëntenaantal van tandartsenduo Christiaan de Virgiliis (33) en Ilian Dargel (34) is sinds het begin drie jaar geleden bijna verviervoudigd tot zeventienhonderd.

Dat klinkt behoorlijk, maar is voor een gemiddelde tandartsenpraktijk niet zo gek veel: die heeft er in zijn eentje vaak al snel vijftienhonderd. De Virgiliis en Dargel zijn met hun tweeën en 850 patiënten de man is niet genoeg om fulltime aan de slag te kunnen. Beiden werken nog steeds parttime ergens anders.

De Virgiliis heeft zich de laatste jaren niet alleen ontwikkeld als tandarts, maar ook als ondernemer. "Drie jaar geleden was ik alleen nog maar aan het boren, nu run ik naast een tandheelkundepraktijk ook een bedrijf met personeel."

Dat vergt een ondernemende geest. "Wanneer doen we welke investeringen, kopen we welke apparaten, zetten we een extra tandartsstoel neer, nemen we nieuwe mensen in dienst?"